

**Päätös maa-aineslain 4 §:n mukaisesta maa-ainesten ottamislupahakemuksesta,
Sappisvaaran moreeni- ja kallioalue, Savukoski**

HAKEMUS

Luvan hakija

Hakija:	Metsähallitus Metsätalous Oy
Liike- ja yhteisötunnus:	2752751-5
Osoite:	[REDACTED]
Yhteyshenkilö:	[REDACTED]
Puhelinnumero:	[REDACTED]
Sähköposti:	[REDACTED]

Hakemus ja ottamissuunnitelma

Kiinteistötiedot ja ottamisalueen sijainti

Kunta:	Savukoski
Maanomistaja:	Metsähallitus
Kiinteistö:	742-893-12-1
Tilan nimi:	Valtionmaa III
Alue, jota päätös koskee:	Sappisvaaran moreeni- ja kallioalue

Metsähallitus Metsätalous Oy hakee lupaa maa-ainesten ottamiseen Savukoskella Sappisvaarassa sijaitsevalle Sappisvaaran moreeni- ja kallioalueelle kiinteistölle 742-893-12-1 Valtionmaa III. Alueelta on tarkoitus ottaa maa-aineksia 50 000 k-m³ 10 vuoden aikana. Alueelta ei ole otettu aikaisemmin maa-ainesta. Haettava toiminta ei sijoitu pohjavesialueelle. Toiminta sisältää maa-ainesten louhintaa ja murskausta.

TOIMINTA (HAKIJAN ILMOITUKSEN MUKAAN)

OTTOSUUNNITELMA SAPPISVAARAN MOREENI- JA KALLIOALUE 2026

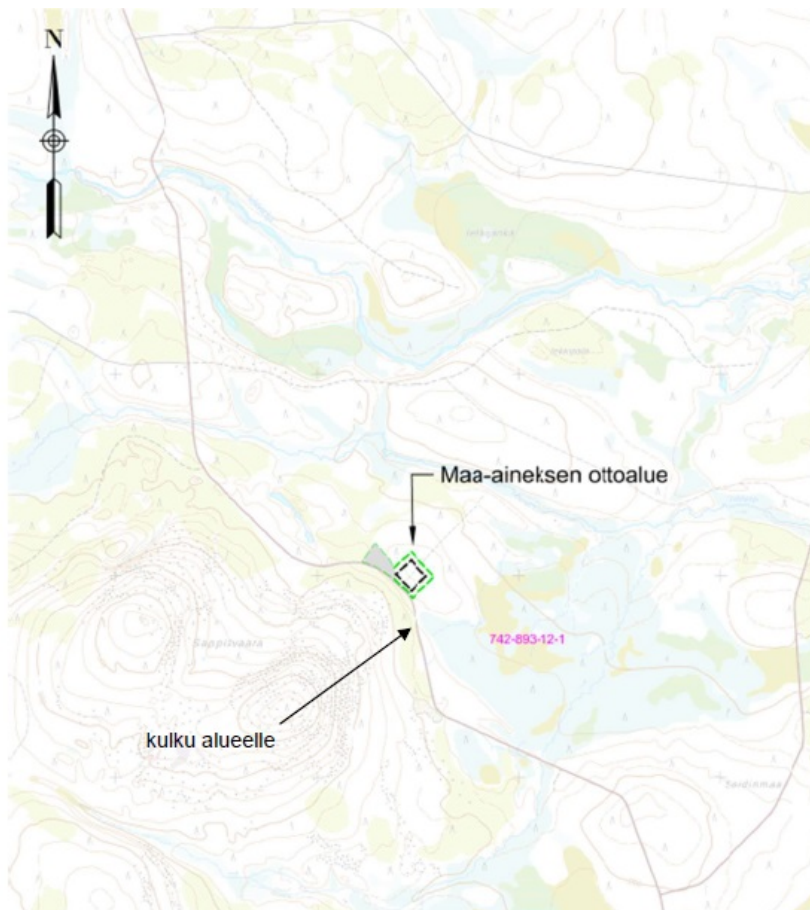
1. Maanomistus

Ottoalue kuuluu kiinteistöön VALTIONMAA III (kiinteistötunnus 742–893–12–1), jonka omistaa Metsähallitus.

2. Yleiskuvaus

Metsähallitus Metsätalous Oy hakee maa-ainesten ottamislupaa Sappisvaaran moreeni- ja kallioalueelle. Hankealue sijaitsee Savukosken kunnassa, Sappisvaarassa noin 16 km Ruuvaojan kylästä länteen. Sijaintikartta alla:

Suunnittelualan keskikohdan koordinaatit N= 7504002 ja E= 556463 (ETRS TM-35). Tieyhteys alueelle kulkee Kairijoentieltä. kts. kartta yllä.

Suunnitellun maa-ainesottoalueen toiminta-alueen yhteispinta-pinta-ala on 3,6 ha (sisältäen koko alueen pinta-alan vihreitä viivoja myöten), josta varsinainen ottoalue on 1,12 ha ja varastointi- ja tukitoiminta-alue yhteensä n. 1,15 ha. Suunnitellulta alueelta ei ole otettu aikaisemmin maa-ainesta.

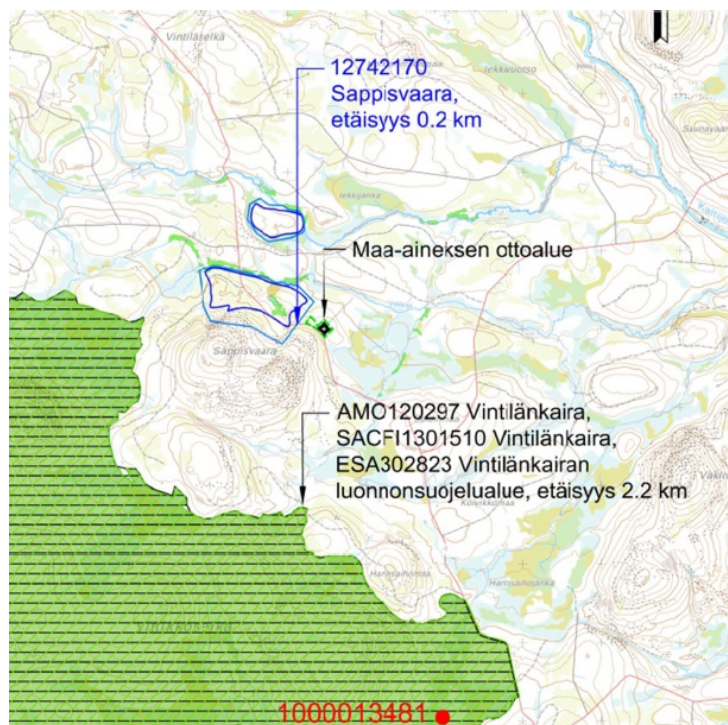
Alue sijoittuu Rovaniemen ja Itä-Lapin maakuntakaavassa kaavamerkinnän M-14566 alueelle. Merkinnällä M-1 osoitetaan pääasiassa metsätalouteen ja poronhoitoon tarkoitettuja alueita, joita voidaan käyttää pääasiallista käyttötarkoitusta sanottavasti haittaamatta myös muihin tarkoituksiin. Alueella ei ole yleiskaavaa.

Moreeni- ja kallioaineksen otosta ei aiheudu meluhaittoja lähialueen asutukselle. Lähin asutus sijaitsee hankealueelta n. 12,5 km kaakkoon Kemijoen varressa (Karila).

Metsähallitus Metsätalous Oy on osallistanut Kemin-Sompion paliskunnan ottosuunnitelman osalta, ja paliskunnalla ei ollut huomautettavaa ottosuunnitelmasta.

Lähimmät luonnonvesistöt ovat Vaklioja n. 500 m pohjoiseen, lekkioja n. 950 m pohjoiseen, Sormijoki n. 5 km pohjoiseen, Kairijoki n. 5 km koilliseen, Joutsenjärvi n. 6,4 km kaakkoon ja n. 250 m ottoalueesta etelään suolla on peruskartalla merkkeamaton lähde, josta lähtee oja itään päin.

Vintilänkairan Natura 2000-suojelualue (FI1301510) sijaitsee n. 2,2 km:n etäisyydellä ottoalueelta etelään päin, tämän takia vaikutukset maa-ainesten otosta ovat vähäiset suojelualueelle. Ottoalueesta 5,1 km:n etäisyydellä kaakossa sijaitsee kiinteä muinaisjäänös (Harinsaihojänkä):

3. Naapurikiinteistöt

Suunnitellusta ottoalueesta < 3 km:n säteellä sijaitsee yksi rajanaapuri. Kiinteistön yhteystiedot esitetty erillisessä naapureiden yhteystiedot- liitteessä. Tilojen sijainti ilmenee Kiinteistöt-kartasta 1: 20 000.

4. Nykytilanne kasvillisuuden osalta

Varsinainen ottoalue kuten myös varastointialue ja tukialue ovat uudistumisvaiheessa olevaa metsämaata.

5. Pohjavesiolosuhteet ja niiden suojelu

Suunniteltu maamateriaalin ottamisalue ei sijaitse pohjavesialueella. Alueella kesällä tehdyssä koekaivuussa ei ilmennyt pohjavettä. Lähin pohjavesitietoarvio on alueen itäpuolella oleva suo n. +242 m.

Lähin pohjavesialue sijaitsee 0,2 km alueelta länteen (Sappisvaara 12742170).

Kartta alla:

6. Suoritetut maastomittaukset

Suunnittelun pohjana on käytetty Maanmittauslaitoksen maastotietokannan 2 m korkeusmalliaineistosta generoitua maastomallia, jonka tarkkuus voidaan tarkistaa VRSGPS-mittauksilla tarvittaessa. Korkeustasona on käytetty valtakunnallista N2000 –korkeusjärjestelmää. Koordinaattijärjestelmänä on käytetty ETRS-TM35.

7. Suunniteltu ottomäärä ja aikataulu

Suunniteltu ottaminen on esitetty suunnitelmapiirustuksissa. Suunniteltu ottotaso on +245,00 (N2000). Ottamissyvyys on 5–10 m.

Maa-aineslupaa haetaan noin 1,12 ha:n alueelle ja 50 000 m³ ottomäärälle 10 vuodeksi. Alueelta saatava materiaali on kalliolouhetta ja moreenia. Maa-aineksen ottaminen tapahtuu kaivamalla moreenia pinnasta ja louhimalla kalliota. Maamateriaaleja käsitellään ja murskataan alueella vain lyhytaikaisesti kerrallaan. Ottamisen suunta on esitetty suunnitelmapiirustuksissa.

Moreeni ja louhittu kiviaines jalostetaan murskaamalla eri murskelajikkeiksi ja murske käytetään lähialueilla sijaitsevan Metsähallituksen ylläpitämän metsäautotiestön rakentamiseen ja kunnossapitoon. Yhteensä murskaustoimintaa on korkeintaan 49 päivää 10 vuoden lupa-ajan aikana (YSL, 527/2014).

Alueen sijainti ja ottosuunnitelma on esitetty suunnitelmapiirustuksissa. Ottamisalueen kulmat merkitään maastoon paaluin, samoin korkeuskiintopisteet 2 kpl:ta. Tarvittaessa ottamisalueen rajalinjat merkitään tiheämmin, jotta ottamistoiminta pysyy suunniteltujen rajojen sisällä. Ottoalueen kulmien koordinaatit ja ehdotettu kiintopisteiden paikat on esitetty suunnitelmapiirustuksessa. Alueen koordinaatit ovat ETRSTM35 koordinaatti- ja N2000 -korkeusjärjestelmässä.

8. Maa-aineksen ottaminen

Moreeni- ja kallioaineksen ottoalue on merkitty maastoon puupaaluilla. Alueelta murskataan ensiksi pinnassa oleva moreeniaines, jonka jälkeen murskataan louhittua kalliota. Varsinainen ottoalue aidataan ensimmäisen louhinnan ja louhoksesta tehtävän murskauksen jälkeen riista-aidalla.

Ottamisalueelle ei haeta ympäristölupaa, koska murskaamon toiminta on tilapäistä ja lyhytkestoista. Yhteensä murskaustoimintaa on korkeintaan 49 päivää 10 vuoden lupa-ajan aikana (YSL, 527/2014) eikä murskaustoiminnasta aiheudu merkittävää ympäristön ja pohjavesien pilaantumisvaaraa. Kiviaineksen otossa sekä maisemoinnissa huomioidaan alueen maisemakuva sekä alueen geologiset ja biologiset luonnonarvot:

- Pölyhaitat minimoidaan (tarvittaessa kastelu)
- Ottoalueen viimeistelyssä luiskakaltevuudet ja -muotoilut (ottoalueen "istuminen maisemakuvaan")
- Pintamaiden levityksellä edistetään luontaista metsittymistä

Lyhytkestoisesta murskaustoiminnasta tehdään meluilmoitus Savukosken kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen toiminnan aloittamista.

9. Toiminta ottoalueella ja pohjaveden suojele

Varastointialueella varastoidaan polttoaineet ja hoidetaan jätehuolto sekä kaluston huollot ja tankkaukset.

Poltto- ja voiteluaineiden sekä ympäristölle vaarallisten aineiden säiliöissä tulee olla niiden tilavuutta vastaavat, katetut suoja-altaat sekä ylitäytön estimet

ja lukot. Polttoainesäiliöiden suojarakenteiden tulee olla sellaiset, ettei koneiden ja autojen tankkauksen yhteydessä öljyä pääse maaperään ja edelleen pohjaveteen. Alueella ei varastoida jätteitä, öljyä ja voiteluaineita louhinta- ja murskausajankohtien ulkopuolella. Työkoneiden osalta on valvottava, ettei niistä pääse vuotamaan maahan poltto- ja voiteluaineita eikä hydraulikkaneiteitä. Ottotoiminnan aikana on huolehdittava alueen siisteydestä ja jätehuollosta. Jätteitä ei saa säilyttää siten, että siitä aiheutuu naapurikiinteistöille likaantumisvaaraa. Toiminta-alueella jätteiden varastointi tulee olla jätelainsäädännön mukaista. Jätteet on varastoitava siten, että mahdolliset vuodot astioista eivät aiheuta valumia maaperään:

- Poltettavat, kaatopaikka-, vaaralliset- ja hyödynnettävät jätteet erillisissä kannellisissa jätetäristöissä
- Jäteöljyt lukittavissa konteissa tai säiliöissä

Poltettava jäte, kaatopaikkajäte, vaarallinen jäte, hyödynnettävät jätteet ja jäteöljyt on toimitettava asianomaisille keräyspaikoille viranomaisten vaatimusten mukaisesti. Alueella ei saa polttaa eikä sinne saa haudata jätteitä. Mikäli ottoalueelle kertyy valumavesiä, joita joudutaan pumppaamaan alueelta pois, tehdään ottoalueen eteläpuolelle kivennäismaalle selkeytysallas, johon vedet pumpataan ja josta ne sen jälkeen valuvat pintavaluntana rinnettä pitkin alas.

10. Alueen siistiminen ottotoiminnan aikana ja maisemointi toiminnan päätyttyä

Ottoalueen siisteydestä huolehditaan toiminnan ajan ja lopullinen ympäristön siistiminen ja maisemointi tehdään heti ottamistoiminnan päätyttyä. Luontoon kuulumattomat romut ja jätteet viedään asiaan kuuluviin keräilypaikkoihin. Ylijäämäkiviainekset ja varastoidut pintamaat käytetään soveltuvin osin alueen jälkihoitoon.

Viimeistelytyö saatetaan loppuun ottamistoiminnan päätyttyä. Pohjavedelle haitallisia aineita ei saa käyttää viimeistelyssä, vaan ne on vietävä kunnan osoittamaan paikkaan.

Ottotoiminnan päätyttyä varastoidut pintamaat levitetään ottoalueelle. Ottoalueen annetaan metsittyä luontaisesti ja se otetaan metsätaloustyöskentelyyn. Varastointialueen pinta pehmitetään ottotoiminnan jälkeen ja kulku alueelle estetään tekemällä tielle poikkioja, jonka yli ei päästä henkilöautoilla. Mikäli

luontainen metsittyminen ei tuota tarvittavaa taimitiheyttä, alueelle istutetaan männyn taimia 2500 kpl/ha.

ASIAN KÄSITTELY

Asian vireilletulo

Lupahakemus on tullut vireille 13.03.2026.

Asianosaisten kuuleminen

Hakemuksen vireillä olosta on tiedotettu kuuluttamalla Savukosken kunnan ja Koillis-Lapin ympäristöterveydenhuollon (kunnan ympäristönsuojeluviranomainen) verkkosivuilla 15.04.2026 – 23.05.2026. Hakemusasiakirjat ovat olleet nähtävillä Savukosken kunnan teknisellä osastolla osoitteessa Kauppakuja 2 A 1, 98800 Savukoski ja Koillis-Lapin ympäristöterveydenhuollon verkkosivuilla osoitteessa <https://kemijarvi.fi/asuminen-ja-ymparisto/ymparisto-ja-luonto/ymparistonsuojelu/nahtavilla-olevat-asiakirjat/> kuulutusajan.

Asianosaisena kuultiin yhtä (1) naapurikiinteistön omistajaa.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksesta ei jätetty kuulemisaikana yhtään muistutusta tai mielipidettä.

Lausuntopyynnöt

Hakemuksesta on pyydetty Lupa- ja valvontaviraston ja Lapin maakuntamuseon lausunnot.

Lupa- ja valvontavirasto on antanut hakemuksesta seuraavan lausunnon LVV-U/73343/2026 (22.05.2026):

Lausuntopyyntö

Savukosken kunnan ympäristönsuojeluviranomainen pyytää lausuntoa uudesta maa-aineslupahakemuksesta, joka sijoittuu luonnontilaiselle, vielä avaamattomalle alueelle.

Maa-aineslupahakemus

Metsähallitus Metsätalous Oy hakee maa-aineslain (555/1981) mukaista lupaa moreenin ja kalliokiviaineksen ottoon Savukosken Sappisvaaran alueella sijaitsevalta tilalta Valtionmaa III RN:o 12:1, kiinteistötunnus 742-893-12-1. Kokonaisottomäärä on yhteensä 50 000 k-m³ aineksia, ja vuotuiseksi ottomääräksi on arvioitu noin 5 000 k-m³:ta. Ottomäärästä 40 000 k-m³:ta on kalliokiviainesta ja loput 10 000 k-m³:ta on moreenia. Maa-aineslupaa haetaan kymmeneksi (10) vuodeksi.

Suunniteltu toiminta-alue on yhteensä noin 3,6 hehtaarin kokoinen alue, josta varsinaista ottamisaluetta on 1,12 hehtaaria, varastointialuetta 1,0 hehtaari ja tukitoiminta-aluetta 0,15 hehtaaria. Otettavaa ainesta tullaan käyttämään teiden rakentamiseen ja tienpitoon. Toiminta sisältää maa-ainesten louhintaa ja murskausta.

Hakemuksen mukaan kohde ei sijaitse pohjavesialueella. Hakemuksen mukaan alin suunniteltu ottotaso alueella on +245,0 m (N2000) ja ottamissyvyys vaihtelee välillä 5–10 metriä. Hakemuksen mukaan alueella aiotaan murskata moreenia ja kallioainesta mobiilimurskaimella enintään yhteensä 50 000 k-m³. Ottamisalueelle ei haeta ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaista ympäristölupaa, koska murskaamon toiminta on tilapäistä ja lyhytkestoista. Yhteensä murskaustoimintaa on korkeintaan 49 päivää 10 vuoden lupa-ajan aikana, eikä murskaustoiminnasta hakijan mukaan arvioida aiheutuvan merkittävää ympäristön ja pohjavesien pilaantumisvaaraa. Toiminnasta ei arvioida syntyvän pois johdettavia hulevesiä. Ottoalueen välittömässä läheisyydessä ei ole vakituista eikä loma-asutusta. Hakemukseen on liitetty kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma.

Ottamistoiminnan päätyttyä alueen reunat luiskataan noin kaltevuuteen 1:3. Alueen maisemoinnissa ja muotoilussa tullaan käyttämään alueelta kuorittuja pintamaita sekä muuta rakentamiseen kelpaamatonta alueelta saatavaa maa-ainesta. Ottamistoiminnan jälkeen ottoalueen annetaan metsittyä luontaisesti ja se otetaan metsätaloukseen käyttöön. Mikäli ottoalue ei metsity luontaisesti, alueelle istutetaan männyn taimia 2500 kpl/ha.

Lupa- ja valvontaviraston lausunto

Luonnonsuojelu

Lupa- ja valvontavirasto toteaa, että hakemuksen mukaiselle hankealueelle tai sen välittömään läheisyyteen ei sijoitu tiedossa olevia luonnonsuojeluasetuksen (2023/1066) liitteiden 3 ja 5 rauhoitettujen lajien esiintymiä, ei liitteen 6 uhanalaisten lajien ja erityisesti suojeltavien lajien havaintopaikkoja eikä luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen II a ja IV a eläinlajien eikä II b ja IV b kasvilajien havaintopaikkoja (8.5.2026 Lajitietokeskus). Hakemuksen mukainen

hankealue ei sijoitu luonnonsuojeluohjelmien alueelle, luonnonsuojelualueille, Natura 2000-verkoston alueille tai näiden läheisyyteen.

Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan alueen luontoarvot eivät siten rajoita ottamistoiminnan järjestämistä alueella.

Alueidenkäyttö

Lupa- ja valvontavirasto toteaa, että hakemuksessa on tunnistettu, ettei suunnitellulla maa-ainesten ottoalueella ole oikeusvaikutteista yleiskaavaa tai asemakaavaa. Lisäksi on tunnistettu suunnitelma-alueen sijoittuminen Rovaniemen ja Itä-Lapin maakuntakaavassa osoitetulle metsätalous- ja poronhoitovaltaiselle alueelle (M-1 4566).

Lupa- ja valvontavirasto toteaa, että M-1-merkinnällä osoitetaan pääasiassa metsätalouteen ja porohoitoon tarkoitettuja alueita, joita voidaan käyttää pääasiallista käyttötarkoitusta sanottavasti haittaamatta ja luonnetta muuttamatta myös muihin tarkoituksiin. Hakemuksen mukaan hakija on osallistanut alueen paliskunnan ottosuunnitelman osalta, eikä paliskunnalla ole ollut huomautettavaa suunnitelmasta.

Lupa- ja valvontaviraston näkemys on, että suunniteltu hanke ei vaikeuta alueen käyttämistä maakuntakaavassa osoitettuun tarkoitukseen. Toiminnanharjoittajan ja lupaviranomaisen tulee kuitenkin olla selvillä mahdollisista vaikutuksista poronhoitoon ja olla tarvittaessa yhteydessä alueen paliskuntaan (Kemin-Sompion paliskunta).

Pinta- ja pohjavedet

Suunniteltu ottamisalue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella, eikä siltä ole tehty pohjavesihavaintoja. Pohjaveden keskimääräisen pinnankorkeuden arvioidaan olevan alueella noin tasolla +242,0 m (N2000), jolloin suojaetäisyys olisi 3 metriä suunniteltuun alimpaan ottamistasoon (+245,0 m) nähden. Arvio perustuu ottoalueen itäpuolisen suoalueen pinnantasoon. Suunniteltua ottoaluetta lähimpänä oleva pohjavesialue (Sappisvaara (12742170), 2-luokka) sijaitsee suunnitelma-alueen länsipuolella lähimmillään noin 80 metrin etäisyydellä toiminta-alueen rajasta ja noin 240 metrin etäisyydellä varsinaisesta ottamisalueen rajausta. Pintavesistöistä lähin on nimetön Vakliojaan laskeva uoma, joka sijaitsee lähimmillään noin 530 metrin etäisyydellä suunnitelma-alueen pohjoispuolella. Lisäksi pohjavesialueella, suunnitelma-alueen länsipuolella, sijaitsee kolme nimetöntä lampea lähimmillään noin 270 metrin etäisyydellä ja

suunnitelma-alueen itä-/kaakkoispuolella noin 200 metrin etäisyydellä on maastokarttaan merkitty nimetön kausikuivaksi merkitty uoma.

Hakemuksessa tai ottamissuunnitelmassa ei ole ilmoitettu pohjaveden pinnan ylintä korkeustasoa alueella vaan ainoastaan alueella keskimääräiseksi arvioitu pohjaveden pinnantaso. Valtioneuvoston asetuksen mukaan pohjaveden pinnan ylin korkeustaso on esitettävä hakemuksessa tai ottamissuunnitelmassa (MAA 1 §). Lupa- ja valvontavirasto ei kuitenkaan edellytä pohjaveden pinnan selvittämiseksi pohjavesiputken asentamista alueelle, sillä alue ei ole luokiteltua pohjavesialuetta eikä alueen lähellä ole tiedossa olevia vedenottamoja tai kaivoja, joihin toiminnalla saattaisi olla vaikutusta. Esitetyn ottamissuunnitelman perusteella mahdollisia ottoalueelle kertyviä valumavesiä (sade- ja sulamisvedet) ei myöskään aiota johtaa luokitellun pohjavesialueen suuntaan.

Vesilain mukaisen luvan tarve

Vesilain (587/2011) mukaisen luvan tarvetta arvioidaan hankkeen vaikutusten perusteella (Vesilaki 3 luku, 2 §). Hakemuksen ja suunnitelmapiirustusten mukaan ottoalueen suunniteltu pohjataso on alueella tasolla +245,0 m (N2000). Ottamiskohde ei sijaitse pohjavesialueella, eikä sen kohdalla ole vesistöä. Pohjaveden pinnan on arvioitu alueella olevan noin tasolla +242,0 m (N2000). Arvio perustuu ottoalueen itäpuolella olevan suoalueen pinnantasoon.

Louhinta-alueen pohjataso on suunnitelmapiirustusten perusteella suunniteltu tasaiseksi. Hakemuksen mukaan ottoalueelta ei odoteta vapautuvaksi valumavesiä. Mikäli ottoalueelle kuitenkin kertyy sellaisia valumavesiä (sade- ja sulamisvesiä), joita joudutaan pumpaamaan alueelta pois, tehdään ottoalueen eteläpuolelle kivennäismaalle selkeytysallas, johon vedet pumpataan ja josta ne sen jälkeen valuvat pintavaluntana rinnettä pitkin alas. Maisemointi- ja jälkihoitosuunnitelman perusteella louhoksen ei myöskään arvioida täyttyvän vedellä ottamistoiminnan lopettamisen jälkeen.

Lupa- ja valvontaviraston näkemys on, että hanke ei hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella vaadi vesilain mukaista lupaa. Luvassa annettavien määräysten tulee kuitenkin sisältää tarkkailuvelvoite, jonka perusteella hankkeen mahdollisia ympäristö- ja kuivatusvaikutuksia voidaan seurata. Tarkkailuvelvoitteen tulee sisältää mm. alueelta poisjohdettavan veden määrän ja laadun seurantaa.

Lupaharkinta voi kuitenkin tulla kohteella uudelleen ajankohtaiseksi esimerkiksi siinä vaiheessa, jos hankkeen tarkkailun yhteydessä havaitaan, että alueelta poisjohdettavat vedet ovat laadultaan sellaisia, että niistä voi aiheutua luonnon

vahingollista muuttumista tai vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista (VL 3 luku 2.1 §).

Kuivatusvesien hallinta

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ottamisalueen mahdolliset kuivatusvedet tulee johtaa kiintoainetta pidättävien vesiensuojelurakenteiden, kuten lasketusaltaan tai pintavalutus kentän kautta, jotta toiminnasta ei aiheudu haitallista kiintoainekuormitusta virtaussuunnassa alapuolisiin pienvesistöihin.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ottoalueelta poisjohdettavia vesiä ei tule johtaa ottoalueesta n. 240 metrin etäisyydellä sijaitsevan pohjavesialueen suuntaan. Tältä osin Lupa- ja valvontavirasto myös huomauttaa, että alustavasti suunniteltua etelään suuntautuvaa vesienjohtamisreittiä ei ole merkitty suunnitelmapiirustuksiin. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ennen lupapäätöksen antamista hakijan tulee esittää lupaviranomaiselle suunnitelmapiirustus, johon vesienjohtamisen reitti ja mahdollinen laskeutusallas on merkitty.

Mikäli alueelle rakennetaan laskeutusallas, tulee sen mitoitus suunnitella riittäväksi sen yläpuolisen valuma-alueen mukaan (suositusten mukaan laskeutusaltaan pinta-alan tulee olla 3–8 m² / valuma-aluehehtaari ja lietetilavuuden 2–5 m³ / valuma-aluehehtaari) ja altaassa tulee olla veden virtausta hidastava kynnys tai putkipato, jotta laskeutusallas toimii oikein. Jos laskeutusallas tehdään toisen maalle tai siitä aiheutuu haittaa toisen kiinteistön kuivatukselle (padotus), tulee siihen olla kiinteistön omistajan tai haitan kärsijän kirjallinen suostumus. Suurten vesimäärien pumppaamista lyhyessä ajassa tulee välttää.

Vesien tarkkailu

Mikäli alueelta johdetaan pois vesiä, tulee niiden laatua tarkkailla ainakin yhdestä havaintopisteestä vesienpurkukohdasta tai laskeutusaltaan purkuojasta vuosittain syys-marraskuussa. Vesinäytteestä tulee analysoida pH, kiintoaine, kemiallinen hapenkulutus (CODMn), happi, sähkönjohtavuus, kloridi, sulfaatti, kokonaisfosfori, kokonaistyyppi, ammoniumtyppi, nitraattityppi ja öljyhiilivedyt C10-C40 sekä lisäksi ainakin kerran toiminnan aikana liukoiset raskasmetallit. Näytteenoton yhteydessä tulee selvittää poisjohtuvien vesien virtaama.

Louhinta, murskaaminen ja luvanvaraisuus

Ympäristönsuojelulain (527/2014) liitteen 1 taulukon 2 kohdan 7 c) mukaisesti kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maarakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää, edellyttää ympäristöluvan.

Lisäksi YSL:n liitteen 1 taulukon 2 kohdan 7 e) mukaisesti lupaa tulee hakea kiinteälle tai sellaiselle tietylle alueelle sijoitettavalle siirrettävälle murskaamolle, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää samalla alueella.

Toiminta voi olla jaksotettu, eikä 50 päivän ajanjakson laskenta ole riippuvainen kalenterivuodesta. Toiminta-aikaan kuuluu työmaa-alueen pintamaiden poisto, louhinta ja murskaus työmaa-alueella, kiviaineksen välivarastointi, seulonta, louheen ja murskeen siirto ja kuljetus työmaalla ja sieltä pois. Toiminta-aikaan luetaan myös työmaa-alueen lopettamiseen liittyvät työt. Murskeen, irrotetun kiven tai louheen varastointia ja siirtoa varsinaisen toiminnan loputtua ei kuitenkaan lasketa toiminta-aikaan. Toiminta-aikaan lasketaan mukaan myös aiempien maa-aineslupien aikana toteutuneet toimintapäivät.

Lupa- ja valvontavirasto korostaa, että mikäli kiviainesta käsitellään samalla toiminta-alueella yhteensä vähintään 50 päivänä, vaatii toiminta myös ympäristöluvan ja toiminnassa tulee soveltaa lisäksi ns. muraus-asetusta (Vna 800/2010). Alle 50 päivää kestävästä kivenlouhinnasta tai -murskauksesta on tehtävä YSL 118 §:n mukainen meluilmoitus, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää pykälän tarkoittamalla tavalla.

Kallionlouhinta

Ympäristönsuojelulain liitteen 1 kohdan 7 c) kohdan mukaan kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maarakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää, edellyttää ympäristölupaa.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että koska toiminta käsittää kiviaineksen murskaamisen lisäksi kivenlouhintaa sekä pysyvän kallioulouhoksen, ja lupaa on haettu 10 vuodeksi, hakemusta tulee täydentää ympäristölupahakemuksella (YSL, liite 1, taulukko 2, kohta 7 c). Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että lupaharkinnassa tulee tältä osin huomioida myös ns. muraus-asetuksen (Vna 800/2010) asettamat vaatimukset toiminnalle.

Maa-ainelain 4 a §:n mukaan ainesten ottamista koskeva lupahakemus ja samaa hanketta koskeva ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupahakemus on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana. Yhteistä lupaa voidaan hakea yhdellä lupahakemuksella.

Toiminta

Maa-ainesten otossa tulee ottaa turvallisuusnäkökohdat huomioon, mm. työaikaiset jyrkät luiskat. Ottoalueen rintausten suojaaminen ja merkitseminen

tulee tehdä riittävällä tavalla. Poronhoitoalueella lippusiiman käyttöä alueen merkitsemiseen tulee välttää. Paikalle on asennettava kiinteät korkomerkit, joista voidaan helposti valvoa ottamistoiminnan edistymistä ja suojamaakerroksen riittävyyttä. Korkomerkit tulee olla havaittavissa koko ottamisajan. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ylimmän havaitun pohjavedenpinnan päälle tulee aina jättää vähintään yhden (1) metrin vahvuinen koskematon suojamaakerros. Mikäli oton havaitaan ulottuvan tätä syvemmälle, tulee alinta ottamistasoa nostaa.

Lupa- ja valvontavirasto korostaa huolellista toimintakulttuuria. Jätteiden, ylijäämämassojen ym. sijoittaminen ottamisalueelle ei ole sallittua. Toiminnasta ei saa aiheutua epäsiisteyttä. Jätteitä ei saa polttaa tai haudata. Hyötykäyttöön kelpaava jäte on lajiteltava erilleen ja toimitettava hyödynnettäväksi. Alueella ei myöskään tule varastoida vaarallisia jätteitä.

Kemikaali- ja öljyvahinkojen torjunta

Hakemuksen mukaan polttoaineet varastoidaan tukitoimintoalueella, jonne sijoittuvat myös jätehuolto sekä kaluston huollot ja tankkaukset.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että polttoaineiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estettävä. Mikäli toiminta-alueella säilytetään ja käsitellään poltto- ja voiteluaineita tai kemikaaleja, tulee varastointi- ja käsittelyalueiden olla asianmukaisesti suojattuja. Polttoainesäiliöiden on oltava kaksoisvaippasäiliöitä tai kiinteästi valuma-altaallisia säiliöitä ja niiden on kestävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja tankkauslaitteistot lukittavilla sulkuventtiileillä. Kuormauskalustoa tankattaessa ja huollettaessa alueella, on huolehdittava siitä, että polttoaineita tai muita pilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita ei pääse maaperään tai pohjaveteen. Lupa- ja valvontavirasto myös muistuttaa, että ympäristöluvanvaraisessa toiminnassa tulee lisäksi noudattaa valtioneuvoston asetuksen 800/2010 vaatimuksia.

Melu ja pöly

Hakemuksen perusteella toiminnan melu- tai pölyvaikutuksia ei ole tarkemmin selvitetty, sillä alueen läheisyydessä ei ole pysyvää asutusta, joka voisi häiriintyä ottotoiminnan vuoksi. Melua ja pölyä syntyy louhimisesta ja murskauksesta, siirroista sekä valmiiden tuotteiden lastauksesta ja kuljetuksista. Pölyhaitta torjutaan tarvittaessa kastelemalla.

Lupa- ja valvontaviraston käytössä olevien tietojen mukaan lähimmät asuin- tai lomarakennukset sijaitsevat yli 7 kilometrin etäisyydellä suunnitelma-alueesta

pohjoiseen ja yli 11 kilometrin etäisyydellä suunnitelma-alueesta itään Kemijoen varrella. Muu lähin mahdollisesti häiriintyvä kohde sijaitsee yli 2 kilometrin etäisyydellä (Vintilänkairan Natura2000 -alue, SACFI1301510 ja Vintilänkairan vanhojen metsien suojeluohjelman alue, AMO120297) ottoalueesta lounaaseen Sappisvaaran lounaispuolella.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että luvassa on kuitenkin suositeltavaa antaa määräykset melu- ja pölyhaittojen torjunnasta sekä velvoittaa luvansaaja tarvittaessa tekemään melun, pölyämisen ja ilmalaadun osalta mittauksia, mikäli toiminnasta havaitaan aiheutuvan melu- tai pölyhaittaa lähimmille häiriölle alttiille kohteille. Lupa- ja valvontavirasto myös muistuttaa, että ympäristöluvanvaraisessa toiminnassa tulee lisäksi noudattaa valtioneuvoston asetuksen 800/2010 vaatimuksia.

Jälkihoito

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ottamisalue tulee jälkihoitaa ympäristöministeriön oppaan (Maa-ainesten ottaminen – opas ainesten kestävään käyttöön, Ympäristöministeriön julkaisuja, 2023:30) mukaisesti. Vaiheistamalla ottaminen ja jälkihoito saavutetaan paras lopputulos.

Luvassa tulee yksilöidä jälkihoitotoimenpiteet. Jälkihoitotoimia ovat mm. alueen siistiminen, ottorintausten luiskaus vähintään kaltevuuteen 1:3 ja muotoilu ympäristöön sopivaksi, pintamateriaalin levitys, kasvillisuuden palauttaminen sekä alueelle soveltumattoman käytön estäminen turvallisuusnäkökohdat huomioiden. Alueen kasvillisuuden palauttamisessa tulee käyttää alueelle tyypillisiä puuntaimia ja kasvinsiemeniä. Maisemointityöt on tehtävä luvan voimassaolon aikana.

Kannanotto

Maa-ainesten ottaminen voidaan Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan toteuttaa niin, että siitä ei aiheudu maa-aineslain 3 §:n mukaisia haittoja.

Lupa- ja valvontavirasto kuitenkin katsoo, että koska toiminta käsittää kiviainesten murskaamisen lisäksi kivenlouhintaa ja pysyvän kallioulouhoksen, ja lupaa on haettu 10 vuodeksi, hakemusta tulee täydentää ympäristönsuojelulain mukaisella ympäristölupahakemuksella ennen luvan myöntämistä. Hakemukset tulee käsitellä yhdessä ja ratkaista samalla päätöksellä maa-aineslain 4 a §:n mukaisesti.

Lupa- ja valvontavirasto myös muistuttaa, että vaikka etukäteen arvioiden pinta- tai pohjaveteen kohdistuvia haittoja ei tulisikaan, on toiminnanharjoittaja vesilain ja ympäristönsuojelulain mukaisessa vastuussa mahdollisista vesiin kohdistuvista

haitoista ja siten velvollinen muun muassa tarvittaviin korjaus- ja korvaustoimenpiteisiin.

Päätökset asiassa pyydetään lähettämään viivytyksettä tiedoksi Lupa- ja valvontavirastolle maa-ainelain 19 §:n mukaisesti. Lupapäätökseen tulee merkitä luvan viimeinen voimassaolopäivä. Päätökset pyydetään lähettämään Lupa- ja valvontaviraston kirjaamoon (kirjaamo(at)lvv.fi) sekä lausunnon esittelijän sähköpostiin (etunimi.sukunimi(at)lvv.fi). Ilmoituksessa pyydetään mainitsemaan Lupa- ja valvontaviraston dnro LVV-U/73343/2026. Lupapäätös maa-ainesten ottamisesta tulee viedä myös maa-ainesten ottamisen tietojärjestelmään (NOTTO) Suomi.fi palvelusta löytyvällä sähköisellä ilmoituslomakkeella.

Maa-ainesluvan haltijan on tehtävä maa-ainelain (555/1981) 23 a §:n mukaisesti vuosittain ilmoitus otetusta maa-aineksen määrästä ja laadusta. Ilmoitus tulee tehdä viimeistään tammikuun 31.päivänä. Ottamistoiminnan päätyttyä on pidettävä lopputarkastus.

Lapin maakuntamuseo on antanut hakemuksesta seuraavan lausunnon (13.05.2026):

Koillis-Lapin ympäristöterveydenhuolto pyytää Lapin maakuntamuseon lausuntoa Metsähallitus Metsätalous Oy:n maa-ainelain (555/1981) mukaisesta kallioaineksen ottolupahakemuksesta Sappisvaaran moreeni- ja kallioalueelle kiinteistölle 742-893-12-1 Valtionmaa III Savukosken kunnan alueella. Ottamislupaa haetaan kymmenen (10) vuoden ajalle 50 000 k-m3 ottomäärälle. Alueella ei ole aikaisemmin ollut maa-ainesten ottotoimintaa. Toiminta sisältää maa-ainesten louhintaa ja murskausta.

Lapin maakuntamuseo lausuu asiasta Savukosken kunnan alueesta vastaavana museolain (314/2019) mukaisena alueellisena vastuumuseona museolain 7§ 1 momentin 2 kohdan mukaisen kulttuuriympäristötehtävänsä puitteissa.

Suunnittelualueelta ei tunneta arkeologisia kohteita. Kaukokartoituksessa ei 5p laserkeilausaineistoista, historiallisista ilmakuvista tai vanhoista kartoista havaita arkeologisesti huomiota herättäviä seikkoja. Alue ei ole vesistöjen, soiden tai muinaisrantojen välittömässä läheisyydessä. Topografiselta yleisilmeeltään suunnittelualue on kivikkoista ja soista, pohjoisessa sijaitsee Vaklioja. Suunnittelualueen arkeologinen potentiaali on Lapin maakuntamuseon näkemyksen mukaan lähinnä marginaalista.

Lapin maakuntamuseo toteaa, että sen näkemyksen mukaan luvan myöntämiselle ei voida osoittaa olevan muinaismuistolain (295/1963) mukaista estettä.

Lapin maakuntamuseo kuitenkin muistuttaa, että muinaismuistolain 14 § mukaisesti, jos maata kaivettaessa tai muuta työtä suoritettaessa tavataan kiinteä muinaisjäännös, jota aikaisemmin ei ole tunnettu, on työ kohteen luona keskeytettävä välittömästi ja löydöstä on viipymättä tehtävä ilmoitus alueellisen vastuumuseon (Lapin maakuntamuseo) arkeologille.

Vastine

Hakijalle on varattu mahdollisuus vastineen antamiseen lausunnoista.

Hakija on antanut 12.06.2026 Lupa- ja valvontaviraston lausunnosta seuraavan vastineen:

Metsähallitus Metsätalous Oy hakee Sappisvaaraan uuttaa moreeni- ja kalliomaa-ainespaikkaa, jonka kokonaisottomäärä on 50 000 k-m³ kymmenen vuoden aikana, hallinnassaan olevan tiestön rakentamista, peruskorjausta ja hoitoa varten. Tällä maa-ainespaikalla varmistetaan 10 vuodeksi riittävä ja laadukas materiaali kyseisiin toimenpiteisiin. Murskausvuorokausia on kohteella kymmenen vuoden aikana enintään 49 vuorokautta. Kokonaisottomäärästä saadaan valmista mursketta n 132 000 tn (40 000 k-m³ x 2,8 tn/k-m³ + 10 000 k-m³ x 2 tn/k-m³). Koska Metsähallitus Oy käyttää murskaamisessa isoja mobiilimurskia ja murskaa 24h/vrk, keskimäärin murskeita on tehty n. 3 200 tn/vrk. Tällöin itse murskauksessa menee murskausvuorokausia n. 41 vuorokautta. Pintomiseen, louhimiseen ja lopetusmaisemointiin menee n. 8 vrk. Eli tuo maa-ainesluvan murskausvuorokausimäärä 49 vrk on riittävä.

Tarvittaessa voidaan samanaikaisesti tehdä sekä murskausta, että pintomista ja louhintaa seuraavaa murskausta varten, jolloin maa-ainesluvassa olevia vuorokausia kuluu vähemmän kuin että kyseiset toimenpiteet tehtäisiin eri aikaisesti. Samoin nostamalla yhdellä kerralla murskattavaa määrää yli 30 000 tn saadaan keskimääräinen vuorokausimäärä nostettua 3 500–4 000 tn/vrk.

Ensimmäisen louhinnan ja murskauksen jälkeen ottoalue aidataan riista-aidalla. Maa-ainesten oton jälkeen maa-ainespaikka maisemoidaan ja otetaan metsätaloustalouteen.

Metsähallitus Metsätalous Oy käyttää hallinnassaan olevia monikäyttömetsiä metsätalouden liiketoimintaan voimassa olevien lakien ja asetusten mukaan. Liiketoiminnassa otetaan huomioon luonnon monimuotoisuus, virkistyskäyttö ja porotalous rajaamalla kohteita joko kokonaan tai osittain toiminnan ulkopuolelle. Maa-ainespaikan ympärillä oleva metsä on normaalia monikäyttömetsää. Paikallisella Kemin-Sompion paliskunnalla ei ollut huomautettavaa ottosuunnitelmaan.

Pitämällä hallinnassaan olevan tiestön hyvässä kunnossa Metsätalous Oy mahdollistaa oman metsätalouden harjoittamisen sekä paikallisten ihmisten virkistyskäytön alueillansa.

Sijoittamalla Metsähallitus Metsätalous OY:n omat maa-ainespaiikat siten, että maa-ainespaiikkojen välimatkat olisivat max 30–40 km, vältetään liian pitkiä sora-autojen ajomatkoja, jolloin säästetään olemassa olevaa tiestöä ja voidaan vaikuttaa merkittävästi Metsätalous Oy:n hiilitaseeseen.

Liitteenä olevaan ottosuunnitelmakarttaan on lisätty selkeytysaltaan suunniteltu sijainti, mikäli sitä tarvitaan vesien pumppaukseen.

RATKAISU JA LUPAMÄÄRÄYKSET

Ratkaisu

Metsähallitus Metsätalous Oy:lle myönnetään maa-aineslain 4 §:n mukainen lupa maa-ainesten ottamiseen Sappisvaaran moreeni- ja kallioalueelle kiinteistölle Valtionmaa III 742–893–12–1. Lupa myönnetään kymmeneksi (10) vuodeksi 50 000 k-m³ ottomäärälle. Lupa myönnetään hakijan esittämän ottamissuunnitelman mukaisesti sekä seuraavia lupaehtoja noudattaen.

Lupamääräykset

1. Ottamislupa myönnetään yhteensä 50 000 k-m³ kokonaisottomäärälle moreenia ja kalliokiviainesta. Lupa on voimassa kymmenen (10) vuotta tästä päätöksestä. **Luvan viimeinen voimassaolopäivä on 17.07.2036.**
2. Ennen ottamistoiminnan aloittamista hakijan on asetettava lupamääräysten suorittamiseksi **9634,80 €:n suuruinen vakuus** (MAL 12 § ja MAL 21 §). Vakuuden tulee olla voimassa vähintään 1,5 vuotta luvan voimassaoloajan yli, eli 17.01.2038 asti.
3. Ennen toiminnan aloittamista luvanhaltijan on pyydettävä valvontaviranomaista suorittamaan aloitustarkastus, jossa tarkistetaan, että lupaehtojen edellyttämät valmistelevat toimenpiteet on tehty.
4. Ottoa ei tule ulottaa hakemuksen suunnitelmakartassa ja poikkileikkauksissa esitettyä ulommalle.

Ottamisalue on merkittävä maastoon riittävän selvästi vahinkojen estämiseksi. Ottamisalueen reunat tulee merkitä reunapaaluin, asentaa korkeuskiintopiste, sekä useampi korkomerkki. Luvanmukaista alinta ottotasoa ei tule alittaa. Ottamisalueen merkinnät maastoon tulee olla selvästi näkyviä, kestäviä ja oikein sijoitettuja jotta ne näkyvät koko ottamistoiminnan ajan. Alueen merkinnässä ei saa käyttää lippusiimoja.

Ottamisalueen reunat tulee luiskata ottamisen edetessä vähintään 1:1 kaltevuuteen, siten ettei niistä aiheudu vaaraa ihmisille tai eläimille. Vaihtoehtoisesti rinteiden suojaamiseen voidaan käyttää maavalleja tai aita. Aitojen ja merkintöjen tulee olla riittävän korkeita, jotta ne voi havaita myös talvella maan ollessa lumipeitteinen.

Korkeiden, jyrkkien rintuuksien luiskan yläpuolella maan pinta on pidettävä riittävän pitkältä matkalta puhtaana suurista kivistä, varastokasoista ja muista turvallisuutta heikentävistä ja sortumavaaraa aiheuttavista tekijöistä. Ottamisen aikana tulee huolehtia, ettei alueelle muodostu sortumavaaraa aiheuttavia jyrkkiä luiskia tai lippoja. Toimijan tulee huolehtia suojauksesta myös rinteiden alapäässä, jotta mahdollisesti yllättäen sortuva rinne ei pääse aiheuttamaan vaaraa alueella liikkuville.

Alueelle tulee asentaa maa-ainesten ottotoiminnasta kertova kyltti sekä tarvittaessa varoituskyltit. Maa-ainesten varastokasoja ei tule sijoittaa varastointialueelle niin että ne voisivat aiheuttaa vaaraa alueen vieritse kulkevalla tiellä liikkujille.

5. Alkuperäisen pintakerroksen kangashumus ja sen alapuolella oleva rikastumiskerros tulee kuoria ja varastoida erikseen ottamisalueen reunoille. Jälkihoidon yhteydessä nämä pintamaat tulee levittää takaisin ottamisalueelle.
6. Pohjaveden päälle on jätettävä kauttaaltaan vähintään kahden (2) metrin suojaava puhdas maakerros. Ottotasoa tulee tarvittaessa nostaa, mikäli pohjavesihavainnot antavat siihen aiheita.
7. Toiminta on järjestettävä niin, ettei siitä aiheudu maaperän, pohjaveden tai pintavesien pilaantumista. Vähäiset pintavedet voidaan ohjata pintavalutuksena ottoalueen eteläpuolelle. Mikäli ottoalueelle kertyy valumavesiä niin, että niitä joudutaan pumppaamaan, tulee vedet johtaa lasketusaltaaseen ennen niiden purkamista maastoon. Tarvittaessa rakennettavan laskeutusaltaan rakenteesta ja mitoituksista tulee esittää tarkempi suunnitelma lupaviranomaiselle ennen altaan rakentamista. Laskeutusaltaasta pois johdettavista vesistä on otettava vesinäyte ennen

toiminnan alkamista sekä murskaus- ja louhintavuosien aikana ylivirtaamakausina syys-marraskuussa ulkopuolisen näytteenottajan toimesta. Näyte tulee tutkituttaa akkreditoidussa laboratoriossa. Vesinäytteestä tulee tutkia seuraavat muuttujat: pH, kiintoaine, kemiallinen hapenkulutus (CODMn), happi, sähkönjohtavuus, kloridi, sulfaatti, kokonaisfosfori, kokonaistyyppi, ammoniumtyppi, nitraattityppi, As, Co, Fe, Mn, V, Zn ja öljyhiilivedyt C10-C40. Näytteenoton yhteydessä tulee selvittää poisjohtuvien vesien virtaama. Ottoalueelta poisjohdettavia vesiä ei tule johtaa ottoalueesta n. 240 metrin etäisyydellä sijaitsevan pohjavesialueen suuntaan.

Mikäli hankkeen tarkkailun yhteydessä havaitaan, että esimerkiksi alueelta poisjohdettavat vedet ovat laadultaan sellaisia, että niistä voi aiheutua luonnonvahingollista muuttumista tai vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista, saattaa tarve vesilain mukaiselle luvalla tässä vaiheessa aktivoitua.

8. Polttonesteiden, voiteluaineiden ja muiden ympäristölle vaarallisten tai haitallisten aineiden käsittely ja käyttö alueella on järjestettävä siten, että aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estetty. Poltto- ja voiteluaineiden sekä ympäristölle haitallisten kemikaalien varastointi toiminta-aikojen ulkopuolella on kielletty. Alueella työskenneltäessä on öljytuotteiden käsittelyssä noudatettava erityistä varovaisuutta. Autojen ja koneiden huolto ja pesu alueella on kielletty. Myös koneiden ja autojen tankkaus tulee järjestää siten, ettei siitä aiheudu öljy- tai polttoainepäästöjen vaaraa.
9. Polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden tulee olla kaksoisvaippasäiliöitä tai ne on sijoitettava tiiviisiin suoja-altaisiin. Suoja-altaiden tilavuus tulee olla vähintään yhtä suuri kuin säiliöiden tilavuus. Sadevesien pääsy suoja-altaisiin tulee olla estetty. Mikäli suoja-altaaseen kuitenkin pääsee vettä, tulee se käsitellä sinne kertyvän veden laadun edellyttämällä tavalla. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja tankkauslaitteistot lukittavilla sulkuventtiileillä.
10. Öljyvahinkojen sekä myös muista kemikaaleista aiheutuvien vahinkojen torjuntaan on varauduttava. Vahinko- ja onnettomuustilanteiden varalle on maa-ainesten ottoalueelle varattava riittävästi imeytysmateriaalia sekä tarvittavaa kalustoa vuotojen leviämisen estämiseksi.

Poikkeuksellisia päästöjä aiheuttavissa häiriötilanteissa sekä muissa vahinkotilanteissa ja onnettomuuksissa, joissa haitallisia aineita pääsee ympäristöön, on viipymättä ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin vahinkojen torjumiseksi, tilanteen palauttamiseksi ennalleen sekä järjestettävä tarkkailu ja tehtävä tarvittavat toimet vahingon toistumisen estämiseksi. Vuotoina

ympäristöön päässeet kemikaalit, polttoaineet ja muut aineet on sidottava imeytysmateriaalilla ja kerättävä välittömästi talteen. Toimijalla tulee olla etukäteen tiedossa säilytyspaikka öljyiselle tai muutoin pilaantuneelle maa-ainekselle.

11. Jos öljyä tai muuta pohjaveden laatua vaarantavaa ainetta joutuu maaperään, on siitä välittömästi ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja pelastuslaitokselle sekä ryhdyttävä heti toimenpiteisiin vahingon leviämisen ehkäisemiseksi.
12. Jätteiden, ylijäämämassojen, sekä muualta tuotujen kaivumaiden sijoittaminen ja varastointi ottamisalueelle ei ole sallittua.
13. Jätteiden muodostumista on pyrittävä välttämään. Hyödynnettävissä olevat jätteet on lajiteltava ja toimitettava hyötykäyttöön. Vaaralliset jätteet on pidettävä erillään ja sijoitettava omiin säiliöihinsä tai keräysvälineisiin. Toiminnasta ei saa aiheutua epäsiisteyttä. Alue ja mahdolliset toiminta-alueelta lähialueille päätyneet jätteet tulee siivota aina toimintajakson päättyessä. Alueella ei saa polttaa tai haudata jätteitä.
14. Melun ja pölyn leviämisen estämiseksi murskauslaitos tulee sijoittaa mahdollisuuksien mukaan toiminta-alueen alimmalle kohdalle ja varastokasat on pyrittävä sijoittamaan siten että melun leviäminen melulle alttiisiin kohteisiin estyy toiminnan kaikissa vaiheissa. Määräys koskee myös kuljetuksista aiheutuvaa melua. Pölyhaitta tulee torjua tarvittaessa kastelemalla.
15. Murskausvuorokausista tulee pitää kirjaa, ja tarvittaessa haettava toiminnalle ympäristölupaa (YSL 27 §) viimeistään kun 49 vuorokautta on tullut täyteen. Lupaviranomaiselle tulee toimittaa aina toimintajakson päättyttyä tieto murskausvuorokausien määrästä.
16. Maa-ainesten ottamisen loputtua alue on siistittävä ja sinne pystytetyt rakennelmat purettava. Alueen ottorintuudet tulee loiventaa rinteiksi vähintään kaltevuuteen 1:3. Pintamaat tulee palauttaa alueelle lupamääräyksen nro 5 mukaisesti. Alueen loppumuotoilu tulee suorittaa siten, että alue sopeutuu ympäröivään maisemaan. Pohjan muotoilu tulee tehdä siten että sade- ja sulamisvedet ohjautuvat pois alueelta. Lupa-ajan päättyttyä ottamisalueella ei tule olla maa-ainesvarastokasoja lainkaan, sillä ne estävät jälkihoidon toteuttamisen. Tiivistyneet tienpohjat ja varastokasojen pohjat tulee möyhiä ja pehmentää toiminnan loputtua, sillä tiivis maaperä läpäisee vettä huonosti ja vähentää siten muodostuvan pohjaveden määrää.

Alueelle tulee luoda edellytykset luontaiselle taimettumiselle tai sinne istuttaa tai kylvää riittävä puusto alueelle tyypillisiä puulajeja käyttäen. Mikäli alueella ei ole siemenpuustoa, tulee istutus tai kylväminen suorittaa vakuuden voimassa ollessa.

Mikäli alueelle on tarpeen tuoda jälkihoitoa varten maa-aineksia muualta, alueelle voidaan tuoda vain puhtaita maita alueella jo olevan aineksen lisäksi. Mahdolliset alueen ulkopuolelta tuotavat maa-aineet tulee aina hyväksyttää valvontaviranomaisella ennen niiden tuontia alueelle.

17. Ottamistoiminnan päättyessä tai luvan umpeutuessa luvan haltijan on pyydettävä valvontaviranomaiselta maa-ainesasetuksen (926/2005) mukaista lopputarkastusta.
18. Mikäli lupa maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle, on siirrosta viipymättä ilmoitettava lupaviranomaiselle. Luvan haltija vastaa lupaan liittyvistä velvoitteista, kunnes hänen tilalleen on hakemuksesta hyväksytty toinen.
19. Luvan haltijan tulee tehdä vuosittain maa-aineslain 23 a §:n mukainen otetun aineksen määrää ja laatua koskeva ilmoitus vuosittain viimeistään tammikuun 31. päivänä.
20. Luvan käsittelystä peritään lupahakemuksen vireille tullessa voimassa olleen mukainen tarkastusmaksu. **Tarkastusmaksu on 1576 euroa.** Valvontamaksu peritään vuosittain voimassa olevan taksan mukaisesti.

PERUSTELUT

Luvan myöntämisen edellytykset

Ottamistoiminta tai sen järjestely ei ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Hakija on esittänyt asianmukaisen ottamis- ja maisemointisuunnitelman, joten lupa ottamiseen on myönnettävä. EU:n kaivannaisjätedirektiivi koskee myös maa-aineslain mukaista maa-ainesten ottotoimintaa. Hakija on esittänyt kaivannaisjätesuunnitelman.

Ympäristötarkastaja

173/11.03.03/2026

17.7.2026

§ 21/2026

Yleiset perustelut

Maa-aineslain 11 §:n mukaan ainesten ottamista koskevaan lupaan on liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivät sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta.

Lupa- ja valvontaviraston antama lausunto on huomioitu lupamääräyksissä 1, 4, 6, 7, 8, 14, ja 15. Hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella otettavan kalliokiviaineksen louhintaan ja murskaukseen kuuluu yhteensä enintään 49 vuorokautta, joten toiminta ei edellytä ympäristölupaa. Lupamääräyksen 15 mukaan murskausvuorokausista tulee pitää kirjaa. Määräys on annettu varmistamaan, että toiminta ei ylitä ympäristöluvanvaraisuuden kynnystä.

Lapin maakuntamuseon lausunnossa ei ollut sellaisia asioita, jotka olisi tullut ottaa huomioon lupapäätöksessä.

Lupamääräysten perustelut

Lupamääräys 1

Maa-aineslain 10 §:n mukaan lupa ottamistoimintaan myönnetään määräajaksi, enintään kymmeneksi vuodeksi. Lupa on myönnetty sille määräajalle ja kokonaisottomäärälle, joita hakija on esittänyt.

Lupamääräys 2

Vakuudesta on annettu määräys maa-aineslain 12 §:n perusteella. Vakuuden suuruuden laskemiseen käytetään voimassa olevaa taksaa. Vakuuden suuruus lasketaan seuraavalla kaavalla:

Otettava maa-aines määrä $\times 0,035$ euroa/m³ + ottoalueen pinta-ala $\times 0,44$ euroa/m² + ottoalueen luiskattavien reunojen pinta-ala $\times 0,88$ euroa/m². Vakuuden käsittelyn periaatteet ovat päätöksen liitteenä.

Lupamääräys 3

Määräys on osa valvontaviranomaisen suorittamaa tarkastusmenettelyä, joka perustuu maa-ainesasetuksen 7 §:ään.

Lupamääräys 4

Määräykset on annettu ottotoiminnan valvontaa varten ja ulkopuolisten turvallisuuden varmistamiseksi ja vahinkojen ja onnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi. Maastossa kulkijoiden turvallisuudesta tulee huolehtia ottamisen kaikissa vaiheissa. Alueella ei saa käyttää lippusiimoja porojen sotkeutumisvaaran vuoksi.

Lupamääräys 5

Pintamaiden varastoinnista on annettu määräys mahdollisimman hyvän maisemointituloksen turvaamiseksi.

Lupamääräys 6

Määräys suojaetäisyydestä pohjaveteen on annettu pohjaveden pilaantumisen ja sen riskin välttämiseksi.

Lupamääräys 7

Vesien johtamisesta ei saa aiheutua alapuolisten vesien samentumista tai muuta vesistön pilaantumista.

Lupamääräykset 8–11

Määräykset öljyjen ja muiden ympäristölle vaarallisten aineiden käsittelystä, häiriötilanteisiin varautumisesta sekä toiminnasta mahdollisten päästöjen yhteydessä on annettu maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi ja viranomaisten tiedonsaannin varmistamiseksi. Toimintaa koskee ympäristönsuojelulain 16 §:n mukainen maaperän pilaamiskielto ja 17 §:n mukainen pohjaveden pilaamiskielto.

Lupamääräys 12–13

Jätelain mukaan kaikessa toiminnassa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava etusijajärjestystä (JL 8 §). Jätteitä ei saa käsitellä hallitsemattomasti (JL 13 §). Määräyksillä varmistetaan, että jätteet eivät aiheuta maaperän tai vesien pilaantumista tai ympäristö- ja terveyshaittaa. Määräyksillä varmistetaan, että vaarallisten jätteiden merkinnät ovat asianmukaisia ja että vaaralliset jätteet toimitetaan asianmukaiseen käsittelypaikkaan. (JL 15 §, JL 16 §, JL 17 §)

Lupamääräys 14

Lupamääräys on annettu, jotta pöly- ja meluhaitan leviämistä ympäristöön voidaan rajoittaa.

Lupamääräys 15

Määräys on annettu varmistamaan, että toiminta ei ylitä ympäristöluvanvaraisuuden kynnystä. Siirrettävän murskausaseman toiminta on ympäristöluvanvaraista, mikäli toimintavuorokausien määrä on vähintään 50.

Lupamääräys 16

Lupamääräys on annettu alueen maisemoinnin toteuttamiseksi niin, että lopputuloksena muodostuu ympäröivään luontoon ja maisemaan sulautuva kokonaisuus, eikä alueesta aiheudu haittaa tai vaaraa siellä liikkuville. Maa-

ainesten oton päättymisen ja hyväksytyn lopputarkastuksen jälkeen alue katsotaan metsälain mukaiseksi metsämaaksi.

Lupamääräys 17

Määräys on osa valvontaviranomaisen suorittamaa tarkastusmenettelyä, joka perustuu maa-ainesasetuksen 7 §:ään.

Lupamääräys 18

Lupamääräys on annettu maa-aineslain 13 a §:n perusteella.

Lupamääräys 19

Lupamääräys on annettu maa-aineslain 23 a §:n ja maa-ainesasetuksen 9 §:n perusteella.

Lupamääräys 20

Lupamääräys perustuu maa-aineslain 23 §:ään. Maksua määrättäessä sovelletaan voimassa olevaa taksaa. Voimassa olevan maa-ainestaksan mukaisesti maksu määräytyy otettavaksi esitetyn maa-ainesten kokonaismäärän mukaan seuraavasti: Suunnitelmaa kohti 356 euroa, sekä lisäksi hakemuksessa otettavaksi esitettyä maa-aineksen yksikkötilavuutta kohti 0,022 euroa 50 000 k-m³ saakka. Maksuun lisätään asianosaisten kuulemisesta perittävä maksu, 50 euroa/asianosainen, ja kunnallisesta ilmoituksesta 70 euroa.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Maa-aineslaki (555/1981) 3, 5–6, 10–13 a, 23 ja 23 a §

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 6–7, 16–17

Jätelaki (646/2011) 113, 15, 16, 17 §

Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (962/2005) 6–9 §,

Valtioneuvoston asetus kaivannaisjätteistä (379/2008) 4 §

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätöksen tyytymätön saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä. Viimeinen muutoksenhakupäivä on 24.08.2026.

PÄÄTÖKSEN TIEDOKSIANTO JA PÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Tämä päätös lähetetään (MAL 19 § 2 mom.)

- Hakijalle

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan (MAL 19 § 1 ja 3 mom)

- Julkisella kuulutuksella viranomaisen ja kunnan verkkosivuilla
- Lupa- ja valvontavirastolle
- Asian käsittelyn yhteydessä kuulluille asianosaisille

DELEGOINTIPÄÄTÖS:

Kemijärven kaupungin ympäristöterveyslautakunta YTLTK 23.01.2023 § 8

PÄÄTÖKSEN TEKIJÄ

Kaisa Soppela
ympäristötarkastaja
17.07.2026

LIITTEET

Liite 1 Vakuuksien käsittelyn periaatteet
Liite 2 Valitusosoitus

LIITE 1

KEMIJÄRVEN KAUPUNKI Ympäristöterveyslautakunta 10.2.2023 § 22

**VAKUUKSIEN KÄSITTELYN PERIAATTEET MAA-AINESLAIN JA
YMPÄRISTÖNSUOJELULAIN MUKAISISSA LUPA-ASIOISSA**

Vakuuksien käsittelyn periaatteet

Luvan myöntänyt viranomainen tai sen alaiset viranhaltijat huolehtivat vakuuden vaatimisesta, sen suuruudesta ja erääntyvistä vakuuksista. Pääsääntöisesti vakuus vaaditaan kaikilta maa-aineslain (555/1981) ja ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaisesti ja vain erityisestä syystä vakuus voidaan jättää määräämättä.

Vakuuden muodot

1. Yksilöity pankki tai vakuutuslaitoksen antama omavelkainen takaus

- Pääasiallinen ja suositeltavin vakuuden muoto
- Vakuuden voimassaolo: vakuuden tulee olla voimassa, kunnes kaikki luvan ja sen määräysten edellyttämät toimenpiteet on tehty ja lopputarkastuksessa hyväksytty. Vakuuden tulee olla voimassa vähintään kaksitoista (18) kuukautta asetetun luvan voimassaoloajan yli, jona aikana tulee tehdä tarvittavat vaatimukset vakuuden voimassaolon jatkamiseksi tai maksamiseksi kuntayhtymälle.

2. Pankkitalletus

- Käytetään lähinnä pienissä yksityisille henkilöille asetetuissa vakuussummissa
- Lisävaatimukset: Allekirjoitettu ilmoitus talletusten panttaamisesta ja kuittaamattomuustodistus pankilta ennen vakuuden hyväksymistä tai vastaavat ehdot tilisopimukseen.

Maa-aineslain mukaiset vakuudet

Vakuus maa-aineslain 11 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta (MAL 12 §). Vakuus maa-ainesten oton aloittamiseksi ennen luvan lainvoimaisuutta (MAL 21 §). Maa-aineslain 21 §:n mukaisena töiden aloitusvakuutena ja 12 §:n mukaisena maisemointivakuutena voi olla sama vakuus. Maa-aineslain mukaisten vakuuksien suuruuden määräytymisen perusteista päätetään maa-ainestaksassa.

Ympäristönsuojelulain mukaiset vakuudet

Jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan vakuus asianmukaisen jätehuollon, seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi (YSL 59 §). Vakuus ympäristöluvan-varaisen toiminnan aloittamiseksi muutoksenhausta huolimatta (YSL 199 §).